

Doping i gamle dager

«Du vet, det er vanskelig å diskutere doping for oss gamle. Det eneste «gale» vi gjorde, var å ta et glass konjakk dagen før konkurransen.»

Hjalmar Andersen, «Hjallis», til *Agder-posten*

Terrorfaren lurert overalt

«Etter et tredagers sykehusopphold i Bodø, ble den 75 år gamle kvinnen nektet plass på flyet hjem. Årsaken var at hun ikke kunne vise legitimasjon. Til tross for sykehusets forsikringer om kvinnens identitet, måtte hun ta hurtigruta til Stamsund.»

Førstesideoppslag i *Lofot-Tidende*, under overskriften «75-åring TERROR-mistenkt»

Heldigvis ikke mann

«Hadde hun vært mann, ville hun fått hjerteinfarkt for lenge siden.

Det beundrende hjertesukket kommer fra en mannlig medarbeider. Hamarbispen sparer seg ikke.»

Adresseavisen om Rosemarie Köhn

Bildekunst og influensa

«Å male er en fysisk og psykisk renselsesprosess. I forrige uke malte jeg bort en influensa.»

Kjell Nymoen, bildekunstner, til *Hamar Arbeiderblad*

Atomkraftpioner

«Jeg tror ikke at det er de normale og veltilpassede som skriver biografier. Man må være litt gal. Jeg brukte fire år av livet mitt på å fortelle hvorfor Tor Jonsson begikk selvmord. Nå blir det fem-seks år på en atomreaktor, på en mann som hadde en livsfarlig energi. Alle som kom i nærheten av ham, ble stråleskadet.»

Ingar Sletten Kolloen, som arbeider med Knut Hamsuns biografi, til *Stavanger Aftenblad*

Unionen blir farligere og farligere

«Giftstoff i sedlene: Euroen gjorde meg impotent.»

Førstesideoppslag i *Søndag-Søndag*

I Rendalen og i Overlegelia

«Også i Rendalen prøver de seg på dristige grep. De ville i all hemmelighet bygge en praktvilla til 4–5 millioner kroner, for å sikre seg en lege fra Elverum. Det gikk galt. Planene ble oppdaget før de kom i gang med grunnmuren...»

I Elverum ligger et boligstrøk som heter Overlegelia og her bor en del av legene ved Sentralsjukehuset. De har villaer som de har betalt sjøl og som er verdt sånn rundt halvannen million kroner eller vel så det på det lokale markedet, de fleste av dem. Det ville ikke blitt til garasje en gang i Rendalen. Vi kan derfor med stor sikkerhet fastslå at noen slår større på det enn andre.»

«Balder», spaltist i *Østlendingen*

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeforening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ulleval.no

Som lovt i forrige nummer – her er kardiologens fortsettelse:

Frostvæske

Vi kjenner alle kolleger som tøyer sykkel-sesongen i begge ender, og de friskeste (?) tar seg frem til jobben på to hjul uansett grader og føre. Vi vet hvordan kulden kan svi både på kinn og andre prominente steder, og den relative kulden er jo proporsjonal med farten til de kondomerte fantomer. Aukrust og kompisene brukte lag av *Østlendingen* foran når de hoppet på ski, men slik isolasjon er det vel neppe plass til og ville kanskje ta seg litt for imponerende ut i sykkeldrakten. Her kan vi ha å gjøre med medisinske problemer på flere plan. Jeg har tatt for meg ett: På sykkel i alle slags vær

Hva skal man så gi for det der:

Når kulden er trosset

og «ting» er forfrosset?

Ballantine er mest populær

– Kardiolog

Det som varmer hjertet, kan opplagt tine mer perifere organer. Vi forstod tankegangen da vi leste den siste av kardiologens tilsendte historier.

Polfarerer

En av mine tidligere sjefer var overlege ved et sykehus i en mindre by for mange tiår siden. Under en skikkelig gammeldags visitt, med nesten alt tilstedeværende helsepersonell «linet» opp, kom han til en karakteristisk utseende mann liggende, på den tidens maner, stiv i sengen.

– Jaså, er De nu her igjen?!

– Eg har aldri vore her på sjukehuset før. – Neimen, det var da besynderlig. Dem har jeg da sett veldig mange ganger før!

Nei, mannen benektet at han overhodet hadde satt sine bein i sykehuset tidligere. Det ble deretter en masse spørsmål om hvordan dette kunne henge sammen, og det ble til slutt spurt hvor han jobbet.

– Eg er ekspeditør på Vinmonopolet.

Mange år senere gikk jeg en ettermiddag visitt på vår overvåkningspost og fant da en nylig innlagt pasient som jeg straks kjente igjen. Jeg hørte meg da selv si som min forhenværende sjef:

– Jaså, er du her igjen?

– Nei, jeg har aldri vært på dette sykehuset før.

Med ovenstående historie i hu tenkte jeg at nå tar jeg en snarvei og sa: – Du er ikke ansatt på Vinmonopolet vel? Pasienten forskrekket/imponert: – Jøss! Åssen kunne du vite det?

– Kardiolog

Brikkene faller på plass. Potensielle bidragsyttere kan føle seg trygge på redaksjonens linje: Vi endrer minst mulig på språklig frodighet, mens bidrar etter fattig evne til at poengene skal komme i det beste lys. Ha en opplyst aften.

– Stein Tyrdal, HumorRedaktør